

“L'Església permet que alguns advocats facin grans negocis amb les nul·litats”

Lluís Busquets i Grabulosa (Olot, la Garrotxa, 1947), l'autor de l'assaig *Última notícia de Jesús el Natzarè*, publica a Alisis, el nou segell d'Ara Llibres, la novel·la *El testament de Moisès*.

—**Què us va fer interessar per la figura de Moisès?**

—Abans d'escriure el llibre sobre Jesús havíem fet amb Xirinacs tretze programes sobre l'Antic Testament que es van emetre a la Televisió d'Estrader, i Moisès n'és el personatge clau. Funda el judaisme i després és respectat pel cristianisme i l'islamisme. Amb en Xirinacs ens vam entendre de seguida i em deia, per animar-me a fer més coses, que som pocs els qui estem preparats en Bíblia.

—**I per què vàreu pensar a convertir-lo en novel·la?**

—Sempre havia pensat que havia de fer una novel·la bíblica, que havia de fer una cosa seriosa. Ja que havia tingut la sort d'estudiar la Bíblia... L'estímul va ser descobrir que els exiliats tornen sempre al lloc d'origen.

—**Com?**

—Segons la Bíblia, no se sap on és enterrat Moisès. La Bíblia ho diu perquè no l'anessin a venerar. Doncs jo em vaig demanar, seguint l'exemple dels exiliats, què passa si el faig tornar a Egipte i què passa si li faig fer un testament. Aquest testament arriba a mans d'un professor barceloní en forma d'unes tauletes de fang amb escriptura incisa egípcia i no sap què fer-ne. Se'n va a veure el pare Batllori, que el posa en contacte amb un ex-professor seu de Roma. I a Roma s'adona per tota una sèrie de peripècies que tant el Vaticà com la sinagoga, com la comunitat islàmica, fan els possibles per tenir aquestes tauletes, perquè poden ser perilloses si posen en qüestió creences afermades fins aleshores.

—**Per tant, en comptes de fer una novel·la històrica o un assaig, bo i seguint la moda d'El codi da Vinci introduïu la ficció.**

—Sí, això és pura ficció, però sense seguir aquesta moda, perquè ja havia començat a escriure-la abans. Jo, encara que hagi tingut una mica d'èxit amb l'assaig de Jesús, sempre he estat novel·lista. A mi, *El codi da Vinci* em va caure bastant de les mans. El vaig llegir quan ja havia embastat el meu i el vaig tro-

Lluís Busquets publica la novel·la *El testament de Moisès* el segell Alisis, de l'editorial Ara.

bar, el meu, més seriós i ambiciós. No sé si ho he aconseguit, però.

—**El codi no us va donar ales?**

—Gens ni mica. A l'inrevés. Vaig pensar que seria arriscat de seguir aquella línia. La novel·la no s'aguanta si saps una mica de Bíblia.

—**Quins creieu que seran els elements que captivaran el lector, tota mena de lector?**

—N'hi ha de diversos, perquè he volgut fer una novel·la molt llaminera. Un seria el fet de jugar amb el passat i el present. Un altre, el procés de nul·litat matrimonial eclesiàstica, que, penso, mai no s'havia novel·lat. A mi m'agrada molt tocar el llenguatge formal, entre litúrgic i jurídic, de l'església. Dóna un cert joc literari. També he fet una altra cosa, que les cites que encapçalen els capítols van lligades, tenen un fil. Hi ha, per tant, dues novel·les en una.

—**És a dir, com a El codi da Vinci, presenteu la idea que l'església, les esglésies, tenen por de descobrir la veritat perquè podria**

enfonsar-les, no?

—Exacte. La por de perdre capacitat de poder. Que surti una veritat que no sigui la seva.

—**Totes tres religions tenen la mateixa por de les tauletes?**

—La mateixa. El que canvia és la forma com les volen aconseguir. Els jueus, pagant què calgui, o robant-les. I el Vaticà fent xantatge. La crítica més forta és contra l'Església catòlica, que fa xantatge al qui té els tauletes, immersit en un procés de nul·litat matrimonial. És molt dura la crítica que faig al procés de nul·litat matrimonial. Com que el vaig viure de prop, és dura.

—**Què critiqueu?**

—Que l'Església fa els ulls grossos deixant que advocats ben situats eclesiàsticament facin grans negocis. L'advocat et diu que et costarà dos milions de pessetes i que la factura serà de 200.000 pessetes. Però allò més important és que el protagonista sigui objecte de xantatge.

—**Xirinacs va llegir la novel·la?**

—Tota, i n'estava encantadíssim. El Xiri era capaç de posar-me en un capítol "vols dir?", al costat d'una cita bíblica que desmentia allò que jo hi deia.

Lluís Bonada